

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
Pfv.IV.21.491/2011/3.szám

A Kúria a dr. Szamosi Katalin ügyvéd által képviselt kérelmezőnek a Danubia Szabadalmi és Védjegy Iroda Kft. által képviselt ellenérdekű fél ellen a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegy lajstromozását elrendelő határozatának megváltoztatása iránt a Fővárosi Bíróság előtt 1.Pk.23.682/2009. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.26.443/2010/10. számú jogerős végzésével befejezett perében a kérelmező által 22.sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t:

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Ez ellen a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ellenérdekű fél ..-i elsőbbséggel rendelkezett a „...” szót is tartalmazó, .. lajstromszámú ábrás védjeggyel, amelynek oltalma 2004. március 31-én szűnt meg díj nemfizetés miatt. Jelenleg az ..-i elsőbbségű .. lajstromszámú „...” szóvédjegy jogosultja Nizzai Megállapodás szerinti 16. áruosztályban.

1994-től higiéniai papírtermékeken, toalettpapíron, papír zsebkendőn, majd kozmetikai kendőn, szalvétán, kéztörölkőn és muffin papíron használta a „...” megjelölést.

Az ellenérdekű fél 2006. szeptember 8-án kérte a Magyar Szabadalmi Hivataltól (MSZH) a jelen eljárás tárgyát képező „...” szóvédjegy lajstromozását, a Nizzai Megállapodás szerinti 16. osztályban higiéniai papírtermékek, papírzsebkendő, toalettpapír, kozmetikai arctörölkő kendő, konyhai kéztörölkő és szalvéta vonatkozásában.

A lajstromozással szemben felszólaló kérelmező javára, a 30. áruosztályba tartozó édesség és csokoládétermékekre nézve ..-i elsőbbséggel, .. szám alatt lajstromozásra került a „...” nemzetközi

szóvédjegy. Emellett a kérelmező a jogosultja az ..-i elsőbbséggel .. szám alatt a „...” közösségi színes ábrás védjegynek, illetve a ..-i elsőbbséggel .. számú „...” közösségi szóvédjegynek. Az ellenérdekű fél higiéniai papírtermékeivel, a kérelmező pedig csokoládé termékeivel 1994. óta van jelen a magyar piacon.

Az MSZH határozatában az eljárás tárgyát képező megjelölést védjegyként lajstromozta.

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek az MSZH védjegy lajstromozását elrendelő határozatával szemben előterjesztett megváltoztatási kérelmét, és kötelezte a kérelmezőt, hogy az ellenérdekű félnek 15 napon belül fizessen meg 50.000 forint eljárási költséget.

A kérelmező fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta, és kötelezte a kérelmezőt, hogy az ellenérdekű félnek 15 napon belül fizessen meg 10.000 forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú bíróság határozata indokolásában kifejtette, hogy a nem vitásan azonos fogyasztói célközönség 1994. óta folyamatosan találkozott a piacon az érintett, nagymértékben eltérő termékekkel kapcsolatban már a védjegyekkel és a megjelöléssel. Ez ellen egyik fél sem lépett fel. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az átlagos fogyasztó a megjelöléssel ellátott higiéniai papírtermékekkel találkozva nem asszociál a csokoládétermékek révén közismertté és jóhírvé vált védjegyekre, és visszacsatolást sem vélt felfedezni.

Ilyen vásárlói képzettársítás esetén sem állapítható meg, hogy az olyan sérelmet okozna, ami a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 4. § (1) bekezdés c) pontja szerint orvosolható. A jogerős végzés annak is jelentőséget tulajdonított, hogy azonos áruk tekintetében a megjelölés szerinti „...” elemet tartalmazó ábrás védjegy oltalmával az ellenérdekű fél 2004. május 31. napjáig rendelkezett, és javára jelenleg is oltalom alatt áll a .. lajstromszám alatti „...” védjegy. Ezek olyan tényállásbeli többletet jelentenek, amelyek jelentősen eltérnek a felhívott európai bírósági és OHIM döntésekben szereplőktől, így azokban kifejtett érvek nem ültethetők át a jelen ügyre. Ezért a megkülönböztető képesség és a jóhírnév tisztességtelen kihasználása szempontjából nem tulajdonított annak jelentőséget, hogy a „...” szó elterjedtsége ellenére is az anterior védjegyek jóhírnevének erőssége nagyon jelentős, ugyanis nyomatékkal kell figyelembe venni az ellenérdekű fél védjegyoaltalmait és a több mint tíz éven tartó háborítatlan használat tényét. A korábbi állapothoz képest a megjelölés lajstromozása nem hoz változást, ezért a kérelmező által hivatkozott fogyasztói magatartás változásától sem kell tartani.

A kérelmező piaci eredményei dinamikusan növekszenek, ami

ellentmond a negatív image transzfer fennállásának.

Rámutatott, hogy a termékek eltérő árukörbe tartoznak, nem konkurálnak egymással és nem befolyásolják a vásárlói döntéseket.

A tényleges használat és annak volumene körében kifejtett kérelmezői érvelésnek csupán a védjegyek jóhírűsége megítélésének oldaláról volt az ügyben jelentősége. A jelen eljárásban ugyanis közömbös, hogy az ellenérdekű fél használta-e a megjelölést, mivel a vizsgálat kizárólag az oltalomképességet érinti.

A jogerős végzés ellen a kérelmező nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megváltoztatását és az ellenérdekű fél megjelölése védjegyként történő lajstromozásának elutasítását kérte. Jogszabálysértőnek tartotta a másodfokú bíróságnak a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontja értelmezését.

Hivatkozott arra, hogy a kérelmező ábrás védjegyének betűtípusa, illetve a „...” szóban az i betű felett elhelyezett .. olyan elemek, amelyek hasonló formában a későbbi megjelölés használata során szintén megtalálhatóak, ami megalapozza a kérelmező jóhírű védjegyének tisztességtelen kihasználását.

Utalt az OHIM Fellebbviteli Tanácsának határozatában rögzítettekre, miszerint sem a jóhírű védjeggyel szemben a sérelmezett megjelölés tényleges használatát, sem a védjegy használatával elért tisztességtelen előnyt nem kell vizsgálni.

Előadta, hogy forgalomnövekedése a .. csokoládék magyarországi megismertetése és eredményes eladása érdekében végrehajtott nagy ráfordításokra vezethető vissza. A forgalom még jelentősen nőtt volna, ha a ráfordítások hatását az ellenérdekű fél nem gátolta volna azzal, hogy a védjegyet termékein használta.

Az ellenérdekű fél védjegybitorlóként előnyt húz abból, hogy a kérelmező nagyfokú marketingmunkájának köszönhetően helytáll a piacon.

Hivatkozott az Európai Bíróság L'Oréal ítéletére (C-486/2007.) és az INTEL-ügyben hozott döntésre (C-252/07.). Fenntartotta, hogy a „...” védjegy annak jóhírűsége miatt kiemelt védelemben részesül, és nem pusztán az áruosztályok azonossága esetén, hanem azokon kívül is. A bejelentett megjelölés e védjegy megkülönböztető képességét kívánja kihasználni, nem pusztán fonetikai azonossága, hanem képi megjelenítése alapján is, mivel a betűtípusok azonosak a megjelölés és a védjegy esetében és mindkettőben megtalálható a .. ábrája is, ami egyértelműen a kérelmező csokoládétermékeinek jelölésére engedi a fogyasztót következtetni.

Álláspontja szerint a másodfokú végzés jogszabálysértő, mert nem vizsgálta az OHIM Fellebbviteli Tanács „...” ügyében hozott határozatát arra hivatkozással, hogy tényállásbeli különbségek vannak az ügyek között, azonban ennek nem adta indokát. Ezt nem

indokolta meg a másodfokú bíróság, ez nem fedi a valóságot. Az OHIM Fellebbviteli Tanácsa nem tekintette relevánsnak azt, hogy az ellenérdekű fél „...” megjelölésű termékeivel hosszabb ideje jelen van a piacon.

A Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontjában a jóhírű védjegyek védelmének elismerésére további feltételként nem írja elő, hogy az ellenérdekű fél terméke korábban nem lehetett jelen a releváns piacon.

Hivatkozott arra, hogy bár az áruosztályok különbözőek, de a vásárlóközönség és az értékesítés helye ugyanaz, tehát a célközönség és a fogyasztói közönség megegyezik egymással, ezért az image transzfer megvalósulhat a két termék vonatkozásában.

Állította, hogy a védjegy jóhírnevének sérelme mindenképpen megvalósul azzal, hogy a .. csokoládé különleges jellegét a .. toalettpapírok és higiéniai kendők csomagolása láttán a fogyasztó egy negatív, de legalábbis más irányú fogyasztói élethelyzethez társíthatja. Ez a társítás és önmagában a megjelölésnek ezen termékeken való feltüntetése sérti a kérelmező érdekeit, a felépített marketingeredményeit.

Jogi érvelése szerint a másodfokú bíróság indokolás nélkül leszűkítette a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakat, továbbá megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert nem vették figyelembe a benyújtott bizonyítékokat.

Az ellenérdekű fél felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A jogerős végzés a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti, okszerű és logikai ellentmondástól mentes mérlegelésével állapította meg a tényállást, amelynek alapján jogszabálysértés jutott arra a következtetésre, hogy az ellenérdekű fél megjelölésének nincs lajstromozási akadálya.

A Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban eltérő áruk illetve szolgáltatások tekintetében a belföldön jó hírnevet élvező korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló későbbi elsőbbségű megjelölés, ha annak alapos ok nélkül történő használata a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértené vagy tisztességtelenül kihasználná.

Nem vitásan a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegyek azonosak illetve hasonlóak.

Helytállónan állapították meg az ügyben eljáró bíróságok azt is, hogy a kérelmező védjegyeinek jóhírűsége Magyarországon is fennáll.

A fenti rendelkezés szerinti lajstromozási akadály akkor áll fenn, ha a lajstromozni kért megjelölés alapos ok nélküli használata a jó

hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sérti vagy azt tisztességtelenül kihasználja. Alapos ok hiányában megállapítható, hogy a megjelölés használata sértene vagy tisztességtelenül kihasználná az ellentartott védjegyek megkülönböztető képességét vagy hírnevét.

Ezért elsőként azt kellett vizsgálat tárgyává tenni, hogy a megjelölés használatára az ellenérdekű félnek alapos oka van-e. A használat akkor tekinthető alapos ok nélkülinek, ha annak nincs semmilyen előzménye.

Az ellenérdekű fél 1994-ben a „...” ábrás védjegyet, 1999-ben a „...” szövegvédjegyet lajstromoztatta. E védjegyek lajstromozása ellen a kérelmező nem szólalt fel.

A perben igazolást nyert, hogy az ellenérdekű fél a „...” megjelölést bejegyzett védjegyei alapján 1994-től folyamatosan, háborítatlanul használta.

Tehát a lajstromozni kért megjelölés használata már több, mint 10 éve megvalósult.

A fenti tények tükrében az ellenérdekű fél használata nem előzmény nélküli, így nem minősíthető alapos ok nélküli használatnak sem. Ezért nem állapítható meg, hogy a kérelmező jó hírű védjegyének megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértene illetve tisztességtelenül kihasználná.

A fentiek alapján a védjegyoltalom kizártságának a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott konjunktív feltételei nem álltak fenn.

Mindezek alapján a használat módjának, a megjelölés írásmódjának a jogvita elbírálása szempontjából nincs relevanciája.

A jogerős végzés helytállóan mellőzte a kérelmező által hivatkozott, az Európai Bíróság által meghozott ítéletek vizsgálatát.

A fenti indokok alapján a Kúria a jogerős végzést a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

A kérelmező a felülvizsgálati eljárási illetéket lerótt, az ellenérdekű félnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért azokról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2012. január 18.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő